

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANCO PLEŠKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:

82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in

Canada \$3.00

" " pol leta 1.50

" " leto za mesto New York 4.00

" " pol leta za mesto New York 2.00

" " Evrope za vse leto 4.50

" " " pol leta 2.50

" " četrletna 1.70

" " GLAS NARODA" izhaja vsak dan

izvemski nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

issued every day except Sundays and

Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne

priobčujejo.

Denar naj se blagovno pošiljati po —

Money Order.

Pri spremembni kraju naročnikov pro-

sim, da se nam tudi prejšnje

bivališče naznam, da hitreje

najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta

naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4678 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS

Varovalci časti naroda.

—

V kratkem času, ko stoji predsednik Wilson na čelu vlade, je že večkrat pokazal, da je vreden dobrega slovesa, katerega je bil dobil kot governer države New Jersey. Njegovo stališče napram tarifni, zakonodajni, njegovo stremljenje, da potom osebnega kontakta z zastopniki naroda pripomore zahtevam stranke in naroda do veljave, je pokazalo odlične lastnosti Wilsona v pravi luči. Ista zmožnost konciliantnega izpolnjevanja dolžnosti ga vodi tudi sedaj, ko je zakonodaja v Californiji izvzela konflikt z Japonsko. Država California se pripravlja, da pod pretvezo agrarnega ukrepa izda zakon, glasom koga ne bo mogel noben inozemec kupovati zemljo v Californiji in je tudi ne smel imeti v najemu dalj kot tri leta. Ta odločba, dasiravno generalizirana, je obrnjena proti Japoncem, ki se pečajo v Sacramento-dolini in drugod s sadjerevo, na škodo domaćih sadjerejev. Ker si po obstoječih postavah Japonec kot Azijat ne more pridobiti državljanstva, je ta v zakonodaji stavljena predloga prav posebno obrnja proti Japoncem.

Združene države pa so se na-
pram Japonski potom pogodbe zavezale, da bodo njenim državljanom, ki se postavno naselijo v Združenih državah, dajajo iste pravice in prostosti, katere uživajo državljanji Združenih držav na Japonskem. Ako bi hotela država California tam bivajočim Japoncem te pogodbeno zavarovalne pravice kratiti, bi se po pravici lahko očitalo Združenim državam besedolomstvo, kajti zadeve bi se ne rševelo med državo California in Japonsko, temveč med Japonsko in Združenimi državami. Oboroženi spor o tem vprašanju med obema državama je izključen, dasiravno ne manjka niti v Tokio, niti v San Francisco vročekrvnežev, ki kličajo na boj. Razumen in konciliantan, kot je predsednik Wilson, skuša on tudi ta spor rešiti z apelom na naravníčut in poštjenje. Po temeljitem razgovoru s kongresniki Californije je brzovajil governerju Johnsonu in obema hčima zakonodaje v Californiji, "da se tiče vsako sovražno razlikovanje proti enemu narodu, s kojim vežejo vladno prijateljske vezi, časti in zvestobe naroda". Zrahlimi besedami opozarja predsednik japonofob v Californiji, da bo varovanje narodne časti v slučaju, da jo California s tem sovražnim dejanjem omadežuje, stvar zvezne vlade.**MELISSENGEIST,**

v Ameriki poznam pod imenom

SOROL, se dobi v steklenicah po

25c v lekarnah ali pa naravnost

in manjšega laboratorija: F. A.

Richter & Co., 74-80 Washington

St., New York. — Išče se

agento. (Advertisement.)

Iz slovanskega sveta.

—

Hrabri bulgarski častnik.

Ko so Bulgari začeli Odrin oblegati, jih je največ težav prizadela utrdba Papas tepe, kjer so imeli Turki sijajno postojanko za brambo, tako da Bulgari tu kljub vsem naporom niso mogli skleniti oblegovalnega obroča. Iti so morali skozi neko soteso, na katere izhodu so jih Turki vedno zopet vrgli nazaj. Tedaj si je najmlajši častnik bataljona privezel krog pasu 12 ročnih granat; v levo roko je vzel vžigalno vrvico, ki je bila zvezana z granatami. Nato je prizgal cigareto, stopil na čelo svojemu moštvu in šel proti sovražniku. Tekel je po soteski daleč pred drugimi; na izhodu ga je sprejeli gosta vrsta turških vojakov z bajonetni v rokah. Tedaj po ročni s cigaretom užge vrvico; granate ga raztrgajo na kose, toda z njim vred tudi mnogo Turkov, tako da je v njih vrstah nastala vrzel. V to so planili Bulgari in končno zavzeli toliko zaželenje pozicijo.

Advertainment on agreement.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
priobčujejo.
Denar naj se blagovno pošiljati po —
Money Order.

Pri spremembni kraju naročnikov pro-

sim, da se nam tudi prejšnje

bivališče naznam, da hitreje

najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta

naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4678 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS

MEMBERSHIP LABEL

FOR THE LANGUAGE NEWSPAPERS

MEMBERSHIP LABEL

Kako se je ženil Koba-ležev Matija.

(Vesela povest. — Spisal Podgoričan.)

—

(Nadaljevanje.)

"Kruha bi ti dal, da ga prigrizneš, toda nimam ga grizljivo prihiš." Pecem ne, ker ne znam, drugi mi nima kdo peči; kupljeni kruh pa ne zaleže nič."

"Nič mi ni strezi, saj kruha imam sama, pa ti malo mojega prigriznem, da bodo vedel, kakšenega pečem."

To reksi poseže Marijana v košek in prineše iz njega v robec zavit lep vogel soršnega hlebeca in ga porine na sredo mize.

"Daj, ako imam kako ostrino pri hiši!"

"To pa, to: britev, nož, sekira se dobi, ali kar hočeš." Iz mizniče prinese nož. "Čakaj, Marijanica, še nekaj," reče nato, vstane hitro, gre v vežo ter se urmo vrne.

"Na, da ne bodeš rekla, jaz nimaš nič in prijateljicam ne postrežem!" Govoreč postavi na mizo lastvice sedenega kozjega mleka z rmenkasto smetano po vrhu.

"Saj ni treba, saj ni treba, saj nisem prišla k tebi jest! O, za pet ran bočnih, pa toliko mi prinešek!" brani se Zlatorepka.

"Pokusji mojega mleka, jaz poskusim pa tvojega kruha."

"Tako bode najbolje."

Zlatorepka pogradi kruh in nož, in nareže kruha v mleko.

"Daj dve žlici in zajmiva!"

Marijana si ne da dvakrat veleti. Hitro pošteče v miznicu dve žlici in polozji jedno prednjo, drugo predse.

"Pa dajva!"

Marijana se prekriža in moli po staro slovenski navadi, a Matija ji odgovarja. In potem jesta prav po domače, kakor brat in sestra.

"Lepo bi bilo vedno tako-le, lepo," izpregovori prvi Matija.

"Kako misliš?"

"Da bi bila midva vedno sku-paj."

"Ali še vedno misliš na zakon?"

"Vedno. Zakaj bi pa ne, in ti, Marijanica, daj si tudi kaj dopovedati!"

"Ljudje se bodo smejejo."

"Naj se! Ko se naveličajo, bodo pa nehalni."

In jedla sta ter se pogledovala.

"Marijanica, reci, da me vzmeli! Lej, dobro se ti bode godilo. Pomagal ti budem pri vsakem delu, jajca budem prešteval, vkladil jih, vozil proti Trstu, in kar-koli bodes že hotela. Veš, rad te imam in godilo se ti bode dobro, žal ti ne bode, ako se omozis."

"Kaj premišljaš, odloči se!" povzame Matija, ko ona ne odgovori.

"Veš Matija, jaz ne dvomim prav nič, da bi se mi dobro ne go-dilo, samo če bi tudi ti ostal dober."

"Kaj nisem dober, kaj nisem? Reci zakaj nisem! Ali sem morda pijaneš ali kali?" razburi se Matija.

"Pijaneš nisi, tega ne pravim."

"Kaj pa? Kakšen sem?"

"Dober. Nič ne vem, da bi bil kaj napačen."

"Torej ne bodi neumna in ne pomicljaj, ampak reci, da me vza-mes!"

To reksi položi žlico na mizo.

Marijana še nekolikrat zajame, potem pa tudi ona položi žlico na mizo, prekriža se, opre obo komolec na mizo, pa mu odgovori:

"Matija, ker je že tak na sve-tu, da se ljudje ženijo in može, in ker ni nobenega vzroka, da bi se midva vzešti ne mogla ali ne smerla, torej te vzamem, da mi ne bo-deš očital, češ, trdga srca je. Meni ne koristi možitev nič in le za-to, da ustrežem in pomorem tebi, zato te vzamem." — Gleda ga hi-navsko.

"Oj, zlata Marijanica!" vzkljik-ne razveseljeni Matija. "Bogu bo-di hvala, da te je navdihnil s to sprečno mislio."

"Beži, beži! Kaj vpiješ, da kdo sliši!"

"Da si le ti zadovoljna, naj sli-ši tudi ves svet, da me le hočeš vzeti."

"Hočem. Kar sem dejala, sem dejala. Tvoja budem in nobenega drugega, in glej, da me kmalu pe-lje v cerkev."

"Precej, če hočeš!"

"Bebe, kako me pa moreš pre-cesi peljati? Ali ne veš, da je tre-be dovoljenja in oklica v cerkv?"

"Že vem! To se bode hitro na-redilo. Sedaj pa, Marijanica, po-vej, kdaj narediva svatbo in ka-ko?"

In pogovarjata se o svatbi in o vsem, kar je ž njo v zvezi. Razgo-

vorita se toliko, da bodela jeseni ali predpustom ženitovala. Davno je bilo že poldne, ko s je začela ravnati Zlatorepka na odhod. Predno je šla, prineše ji Matija vsa jajca, kar so jih bile nanesle kokoši, in jih ji zloži v košek.

"Koliko jih je?" vpraša ona in odpira denarnico.

"Ne vem dobro. Mislim, da oko-lij petdeset."

"Plačam ti jih tri po grošu."

"E, ne, ne, ni treba! Saj je vse jednako, kdo ima denar, tli ali jaz, sedaj ko je že tako."

"Saj res, prav praviš, dva člo-veka, jedna mošinja!" nasmehne se Marijana in spravi denarnico v nedrije.

Košek nataknke na roko, stopi k vratom in prime za kljuko, a predno odpre, pravi:

"Kaj ne, tako ostane, kakor sva se domenila?"

"O, kajpak, kajpak, tako, tako; jaz ne zbgrem na noben način, verjem mi, Marijana, tebe, ali pa nobene," zatrjuje ji on.

"Pa dobro! Pa zdrav!"

To reksi, odide Zlatorepka. Ma-tija pa sede k mizi in poje ostalo mleko in kruh.

V,

Oče župan so rekli:

"Zeniti se nikar!"

Ne lažem, ko trdim, da se no-bena reč tako hitro ne zve, kakor da se hočeta ta in ona vzešti. Ne vem, ali je povsodi tako: pri nas je bilo tako in je še dandanes.

Vzgledov ne budem navajal več, kakor jednega, in ta mislim, da vam je dovolj.

Drugega dne je zašumelo po vsi-vsi. Ljudje so vpili in se smejavili. Plevije na njivah so se ves ljubi-boži in pogovarjali samo o jedni reči, namreč, da se mislita Kobaležev Matija in Zlatorepka vzešti. In kdo pozno Zagoriške plevi-ce, misli lahko, kaj so povedala o njima. Kje so zvedele, dognano še ni dandanes. Jedni pravijo, da se je Zlatorepka od prevelikega ve-sela sama zagovorila; drugi pa trde, da je Matija sam s seboj go-voril, ko je popoldne pod hruško ležal, in je nekdo ki je ravno imeno šel, ujel vse besede. No, pa bodo, kakor hoče! Istina je, da je drugega jutra vedela vsa vas, in do večera vsa dolina, in v nekoli-ko dneh je vedel vsak v dolini in v gorah, kdor je poznal Zlatorep-ko ali Matijo, da sta ženin in ne-vesta.

Ker je bilo očito vsem, skrivala nista tudi več sama.

"Matija, dolgo si jo že ubiral", ogovarjali so ga sosedje in sosedke. "He, he, dolgo, pa sem jo le ubral", nasmejal se je zadovoljno.

"Kdaj se bodela zavrtela?"

"Kmalu, kaj bi čakala! Ako pojde po sreči, poročena sva jeseni, pred pustom pa prav gotovo."

"Pa vendar kdo neki bi si bil misil, da bi ti tako naredil."

"Kaj pa sem jaz? Zakaj bi se pa ja pa zavrtela?"

"Ej, star še nisem, saj nisam niti otrok še, niti sivih las."

"Kaj mu bude starost očitali, saj še toliko ni star, kakor vi", oglasili se Marijana.

"Ti bi rad dovoljenje, Matija?

— Na kaj se pa ženiš, kaj pa imaš?"

"Saj veste, kaj. Hišo, njivo, ko-ze, kokoši in še marsikaj se najde pri hiši."

"Matija, to še ni zadosti. Pomi-sli, kako bodes pa otroke preskrbel, ako ti jih Bog da. Veš, to ni kar tako, tje v jeden dan oženiti se."

"Kaj vas tisto skribi, kako bo dem otroke redil, aki jih bodem imel! Vas že ne budem prosil za nje. Dovoljenje mi dajte, pa je vse v kraju!"

"Bežite, bežite, oče, kaj skribite za tisto, česar še ninaava ne?", pravi Zlatorepka.

Toda Adamov oče se bili neka-ko trdosočen mož. Vsakemu niso dovolili ženiti se. Preudarili so vselej prej dobro, ali se mu je treba ženiti, ali ne. Tudi o Kobaleževem Matiji so nekaj časa mislili in so si izmisli, da Matiji ženitev ni potrebna, da lahko brez zene živi, zlasti pa brez Zlatorepke, kateri so bili že dalj časa malo gor-ki.

"Matija", pravijo počasi, "tebi se ni treba ženiti. Razven hiše ni-ma nič, star si že, za delo nisi in svoji otroci pa prishi morda občini."

"Kaj obrekujete? Zavidite mi ga. Vsaka bi ga rada, da bi se ji le ponudil kateri!" zavračala jih je srdita.

"E, molila bi, molila, kakor si do sedaj."

"Bom sedaj pa za dva, saj bo dem imela časa dovolj, napaj pa še ona storii nekaj očenjaš zame, da me vsaj ne bode opravljala takrat. Vsaka reč nekaj časa tripi. Doslej sem bila dekle, odslej budem pa žena."

"Huda si, pa te kmalu mine, kesala se bodes še."

"Naj se, saj nikogar drugega ne bode bolelo, kakor mene! Kaj se bodela! Nevočljive ste mi, ga, pa je."

"Le ujedaj se! Pametna nisi, da tako starino jemlješ", godrnjale in v vsi."

"Hočem. Kar sem dejala, sem dejala. Tvoja budem in nobenega drugega, in glej, da me kmalu pe-lje v cerkev."

"Precej, če hočeš!"

"Bebe, kako me pa moreš pre-cesi peljati? Ali ne veš, da je tre-be dovoljenja in oklica v cerkv?"

"Že vem! To se bode hitro na-redilo. Sedaj pa, Marijanica, po-vej, kdaj narediva svatbo in ka-ko?"

In pogovarjata se o svatbi in o vsem, kar je ž njo v zvezi. Razgo-

Nedejje popoldan je bilo v pas-jih dneh, ko prasneta ženin in ne-vesta v Malo Vas. Ona bi bila lahko ostala doma, ali ker je poznala glavo svojega prihodnjega moža, šla je Žnj, da bi govorila mesto njega, ako bi se on tako žarel, da bi ne znal niti naprej, niti nazaj. Spotoma sta se pogovarjala to in ono. Kregala se nista, a Zlatorepka je imela odločilno besedo, tako, da bi bil Matija lahko ta-kot dobil nekako misel prihodnjega zakonskega življenja, ako bi bil prav bistre glave. Tako je bil pa le mnenja, da je Zlatorepka dobra in umna ženska.

Podgorški gospod župan, da oko-lij petdeset.

"Plačam ti jih tri po grošu."

"E, ne, ne, ni treba! Saj je vse jednako, kdo ima denar, tli ali jaz, sedaj ko je že tako."

"Saj res, prav praviš, dva člo-veka, jedna mošinja!" nasmehne se Marijana in spravi denarnico v nedrije.

Podgorški gospod župan, da oko-lij petdeset.

"Kaj ne, tako ostane, kakor sva se domenila?"

"O, kajpak, kajpak, tako, tako; jaz ne zbgrem na noben način, verjem mi, Marijana, tebe, ali pa nobene," zatrjuje ji on.

"Pa dobro! Pa zdrav!"

To reksi, odide Zlatorepka. Ma-tija pa sede k mizi in poje ostalo mleko in kruh.

V,

Oče župan so rekli:

"Zeniti se nikar!"

Ne lažem, ko trdim, da se no-bena reč tako hitro ne zve, kakor da se hočeta ta in ona vzešti. Ne vem, ali je povsodi tako: pri nas je bilo tako in je še dandanes.

Vzgledov ne budem navajal več, kakor jednega, in ta mislim, da vam je dovolj.

Podgorški gospod župan, da oko-lij petdeset.

"Kaj ne, tako ostane, kakor sva se domenila?"

"O, kajpak, kajpak, tako, tako; jaz ne zbgrem na noben način, verjem mi, Marijana, tebe, ali pa nobene," zatrjuje ji on.

"Pa dobro! Pa zdrav!"

To reksi, odide Zlatorepka. Ma-tija pa sede k mizi in poje ostalo mleko in kruh.

V,

Oče župan so rekli:

"Zeniti se nikar!"

Ne lažem, ko trdim, da se no-bena reč tako hitro ne zve, kakor da se hočeta ta in ona vzešti. Ne vem, ali je povsodi tako: pri nas je bilo tako in je še dandanes.

Tedenska pisma.

Pis Mike Cegare.

Jurjevo. Znat se more. Čudež na farmi. Čudni vzroki ločitve zakona. Lepa nagrada za prekratko nogo.

Pisano v Broke Lini, na dan Jurjev leta 1913.

Cenjeni Mr. Edy tor:— Daisiravno so v starem kraju več imen iz prakz premuhali niso se pa pri tem spozabili tudi pri sv. Juriju, katerega spomin obhajamo danes po celem svetu. Posebno v časti imajo tega patrona na Angleškem, ker se je pred več stoli ondi z lntvernam fajtal. Pa tudi pri nas na Kranjskem jedo danes s ta veliko žlico, saj je tu svetnik zaščitnik kranjske države, ali slovenske Mana rihje. Marsikak Jurij in Jurček ga bo danes zvrnil kak frakelček ali ličerček na svoje zdravje in zdravje vseh Jurjev. Mislim, da ima ta svetnik tudi soldate pod komando ker jaha v dragonarski uniformi na konju. Radi tega ga moramo imeti vsi v posebni časti in ga posrečiti za pomoč v stiskih.

Tu pri nas v Junajte šteče se pa spremeni vsak Jurij v Georgetta ali Zoržo. Tako smo imeli mi prvega amerikanskega cesarja ali prezidenta Zorž Washingtona; imajo tam na jugu lepo Georgio državo, kjer se pasejo po vodah krokodili in lntverni sv. Jurja: največji Jurjev ponem zame je pa gospod George Ehrst, ki ima na up tavnu tako veliko prajero. Na to majlengo sem ga na kornerju pri Jurčku že par skumarjev udušil na zdravje našega velikega mojstra ječmenoveca. Ko je človek majhen, in upravijo Jurček; kasneje postane Jurij, na staru leta pa Jur ali ta Jurjast. Ko sem bil jaz majhen, so me klicali tudi Ivanček, ali Janeček, kasneje sem postal Ivan ali Janez, ko bom pa star, me bodo po morda nazivali Janezon! Pa jim nič ne zamerim. Čim več imen ima človek tim bolj je srečen in debel, — tako se piše v starih bukvah.

Tu pri nas v Bruklini in Naj Jorku se je zadnji čas mnogo spremeni, osobito na ženskem polju. Naše angleške dame se bodo kmalu popolnoma prečencale v moške. Včeraj sem jih po strani opazoval v Central parku, kako furajo z ata mobilji; jahajo že tudi konjičke kakor naši kranjski dragonari ali najorški policijski. Spakdrane moške hlače, sukne in pa turške turbane to je dandanes glavno geslo mode. Vsak pa svojem! Sedaj hočejo

prititi te salamihelske žefran getke se na političnega konja, da bi kondirale ves svet; pa jih bo fratal!

Odkar so našemu Tediju Rožetu v Vašingtonu odmaknili stolico, je pričel vse drugače živeti. Zadnji ponedeljek sem ga videl na Hausten strit v judovskem ferkeljku ko je šel v Publiko šolo štev. 95 na kosošo za 2c. Dobil je za to denar eno skledo fižole župce pa en egi sem vič. O tako imenitnem kosišu se je zelo pojavljalo izrazil da je čip, menda že zato, ker so nehale newyorške kure štrajkati. Tudi jaz bi hodil v ono publiko šolo na kosošo po 2c, pa mi ne kaže, ker bi pri tem ečil 10c. karfera zavozil. Naš Tedij ima pa svoj atamobil, pa hodi na tako čip lunče. Znat se more!

Clovec bi ne vrljel o velikem čudežu ki se je pripril zadnje dni na neki farmi v državi Konje ne titkat ali Conn. Pri farmerju Silas Petergrowu je eksplodiral dejno vinit v hlevu. Vsled tega se je ena Žer si svika tako prestrašila, da se je spremnilo njeni mleki pri molži že kar v puter ali surovo maslo. Ena kokoš je pa v podstrešju hleva izvalila že pohana ali pečena jajeca, ker je bila vsled eksplozija huda ixa pod streho. Pa še več! Vsled eksplozija je dejno vmlj raznesel celo klatro drv na jardov že na lepo izdelane in v pakelčke preštete tut pike ali zotopreče. Zadnji čudež pri tem farmerju se je pa prigodil, ker je strelivo razneslo velikansko skaljo v bližino — že na lepo obdelane in za zid prikladne kamenite kose. Kdor tega ne verjuje, naj piše označenemu farmerju eno poštelj kartu. Jaz sem to novico čital v angleških listih.

V mestu Los Angeles, Kalifornija jo je nek mož hotel udariti na divors ker je njegovata boljša polovica preved "mečes" ali žepelenk porabil. Določeno jih je bilo za vsake dan 8 ali ena bakščeka za 2 meseca. Pred sodnijo je pa žoba zapoldil in jima je rekel, da sta krezi.

Miss Lenčko Tanzer tičarico na neki public šoli je pred nedavnim povozila štrit kara. Bila je par mesecov bolana v Belevu hospitalu, da so ji vsled poškodbog doza za en inc odrezali. Zato je dobila od kompanije \$6000. — Koliko je vredna toranjena celo ženska nogata? Če ima kakš edilj 50 inčev dolgo bedro bi dobila lahko tu v Naj Jorku za isto \$3000.000 ali pol drugi milijon krov kranjskega denarja. Sedaj šele vem, čemu se nekatere ženske tako rade štrekajo!

De best regare Vaš truli Juri M. C.

Pittsburg, Pa.
Dragi M. Cegare!

Ko sem čul od Tebe da še živiš, me je ta novica razveselila v dno sreca in takoj sem sklenil, da se obrnem na Te z milo prošnjo, da bi mi pomagal malo pogladiti nekaj narodnih kozličkov s sirkovo krtko. — Pittsburg je zares prijazen kraj, ker tu se vse zbirajo karkoli hočeš. Vse propale eksistence iz družih mest, posebno tam iz Ohio, tu zelo hitro napredujejo s svojim biznesom "Špekiz". Tukaj je človek lahko nekaj nauči, posebno kako se mora ljužbenec špotati z oženjenimi devicami. — Dragi Majk, če boš kedaj hodil skozi Pittsburgh, le ustavi

se par ur pri nas; nikendar ne bo te žal zato. A razen tega nikar ne zabi polne mošnje prinesi seboj.

— Za par grošev boš dobil pri Špekizarju ječmenove in amerikanskega čička in povrhu tega bodeš smel sesti na kolena gospoj Špekizarji, ki te bode stranji poljubovala. Ako si kaj dobrega talenta, se lahko pridruži komadjantom kateri mislijo kmanuigrati komedije ter pri tem lahko kaj zaslubiš. Tukajšnji "Špekizarji" so vsi numerirani in imaš svoje številko kakor automobile. Izmed njih se posebno eden šteje prav za uživšenega, ker je zelo neumen ali kako sem že hotel reči, veleumen; on razume vse, samo da mu evenk pade v bisago.

— Tukaj štimajo konsum za take stvari, kateri bi delali v usta in nekje bi pa zopet na dan prisle. Ne vem kako bode s tem biznesom, ker se ga nekateri hudo božijo, česa, da je strupen in tudi rad grize. — V kratkem bode v Cleverlandu nekaj posebnega in dobro bi bilo, da grem gledati naše lonemane, ki se bodo preistačili pri neki "razvezji" ki je že hudo razvezana. Majk, če greš z nami, ti ne bo žal: dobiva lahko angažma za sekundanta, kar bi se nama tudi splačalo. — Fajtali se bomen zraven "oštarije", ker veš, da je treba pri tem večkrat sušo zalistati. — Nazadnje bodo štimali paragrafele z begljatengovo ječmenovcem in heruša. To bo luštno kot v ta mglah nebesih. Toraj nasvidenje, Majk!

Tvoj udanij
Žane iz Ljubljane v penzionu.

Obisk zamorca.

V nekem večjem mestu povabila je gospa deželna predsednica na čajev sestanek med drugimi prijateljicami kot posebno iznenadno tudi generalovega zamorskega strežaja.

Dokaj zadovoljno je sedel že postaran John v veseli družbi med visokimi damami.

Neka gospa ga vpraša: "Ali imate tudi vi radi otrok?"

— "Sedaj ne več. Ni svoječasno sem jih v Afriki kaj rad jedel."

Za smeh in kratek čas.

Želja.

Potnik: "Jaz bi najraje umrl v San Franciscu blizu 'Zlatih vrat' (Golden Gate) in ne v New Yorku kjer ima na iztočni strani mesta 'Peklenska vrata' (Hell Gate)."

Po veselicu.

Zdravnikova sopoga: Vse место govori o tvoji spretnosti in vrlinah; samo z mano ravnaš vedno tako surovo ali neotesano.

Iz Brooklyna.

V Brooklynu je blizu Broadwaya nekdo zelo poznata gostilna ali saloon ki ima 4 vhode. Neko opoldne vstopi v saloon pri prvih vratih že pisan Irene Timotej Duffy, zahtevajoč kupico pive. Natakar mu prošnjo odbije, nakar se je Irene jezno vrnila na cesto. Čez nekaj minut se poda Mr. Duffy zopet nazaj in sicer pri drugih vratih, zahtevajoč pri bari kupico vina; tudi to mu je bilo odklonjeno vsled pijanosti. Žejni Duffy je skušal svojo srečo še pri tretjih vratih, a vse zaman. Končno zakriči jezen nad natakarjem: "Kaj mislite, da so vsi sanočni v Brooklynu vaši?"

Med dijaki.

— Kaj pa da hodis tako redko kdaj v gledališče. Kaj ninaš toliko prostega časa?

— Prostega časa imem dovolj, ampak prostih vstopnic namanjka.

PRED POROKO.

Bistvena prememba.

— Povej, prijateljice, ali si ti v teh treh letih kar si poročena, zapazila na svojem možu, kako bistveno premembo?

— Da! Pred poroko je tudi še nekaj mesecev po poroki je vedno govoril o svojem sreču... od tedaj pa govorji samo še o svojih jetrih.

Vreden usmiljenja.

— O milostiva, pripoveduje berac milostni dami, jaz le izgledam, kakor bi bil zdrav. Šestdeset let sem star, pa sem gotovo čez dvajset let prebil v postelji...

— Revez! Kako pa to?

— Ker rad dolgo spim!

Kritika.

— Mojo zadujo pesem "Ranje no sreč" posvetil sem Vam, gošpodinca.

— Vse kaže na to, da je napisala to pesem tudi ranjena glava.

Na deželi.

Turist: Ali ni tu nekje velik in znamenit vodopad?

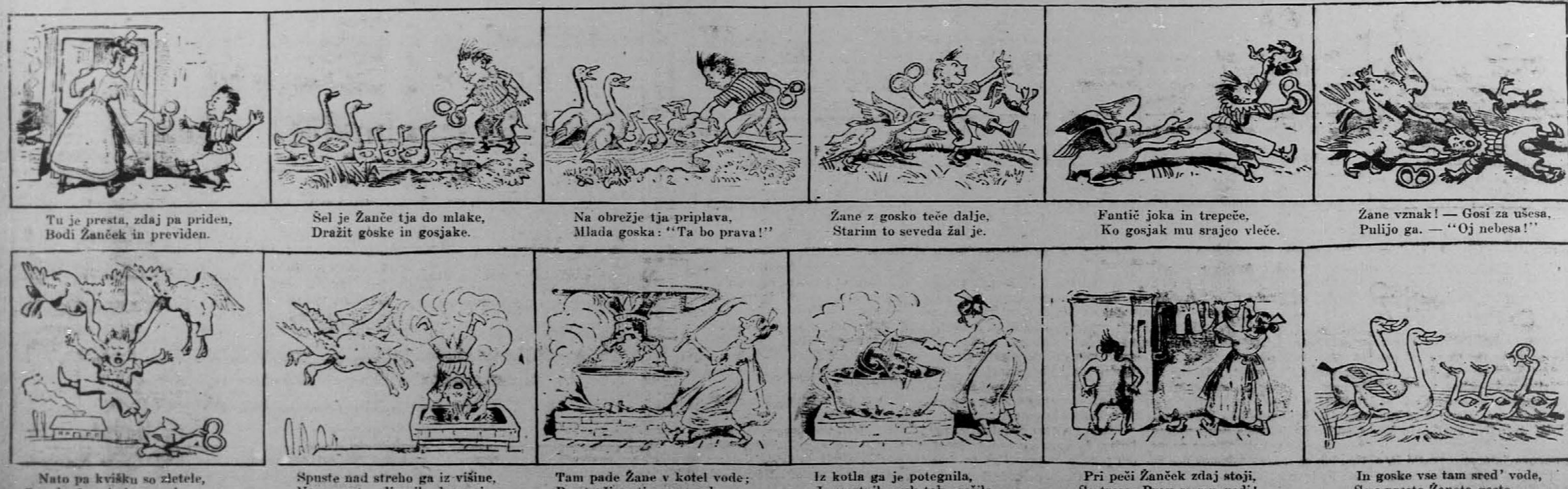
Vodnik: Da! Če bi gospe in gospodine za trenutek nehale govoriti pa bi se slišalo grmenje vodopada.

Postarana nevesta: Vendar enkrat. Že pol ure čakam na ta po ročni šopek.
Vrtnarski vajenec: Gospodar mi je naročil naj tečem s šopko m naglo, ker že menda čakate celih 15 let nanj?

Nesrečna presta ali kaznovana hudobija.

Zgodbica v 12 slikah.

= ZLATA ZRNA. =

Zbirka slovenskih citatov in aforizmov.

Vendar je še ljubezen do domovine najlepše in najstalnejše med takojmenovanimi blagimi čuvstvi v človeku. Prijateljstvo se razbije ob preklepi samopričnosti in ob černom egoizmu, ženska ljubezen je mladost lepa zvezda — ha! ali tudi tu prihaja umazana sebičnost, zaduši, kar je dobrega na njej in ogreni dušo, da imas do konca dni strup v sebi iz onega, od česar si mlad bedak pričakoval srečo; in iz ljubezni se podrobi iskra sovraštva, ki ti požge, kar je bilo dobrega v tebi. Ljubezen vred do domovine, ne, aki si jo res kdaj dobil v sreči, kajti se četudi je zamorjena z drugo ljubezni vred, povrača se ti vedno zopet in zopet in ti je še nekak dušni užitek in tolazba.

Visoki misli čar je čudovit!
Ko na obzoru temuem bliskov svit nastopi hipoma — ne veš, od kod in ne, katero si izvoli pot. In množica jo gleda in strmi. In tisti dan si razdeli ljudi v dva tabora sovražnika med seboj. A. Askere.

PRIPOROČILO.

Ce kupujete zemljo, kupite jo tam, kjer se lahko prepricete da je v resnici dobra in rodovitna, zdrav in čist zrak, dobro in igodno podnebje, blizu mesta kamor se lahko vse pridelke proda in blizu železniške postaje. Ne isčite zemljo v puščavah in neobjavljenih krajih dokler zamore kupiti dobro in rodovitno zemljo blizu mesta in železniške postaje kjer Vam je bodočnost sigurna in vspeh zagotovljen.

Poleg evetovčega in prijaznega mesta Wausauke, Wisconsin v Marinette Co. imam okoli deset tisoč akrov jako dobre in rodovitne zemlje naprodaj ki je prav lahko za čistiti in obdelovati in na kateri rastejo vsakovrstni poljski pridelki, kakor tulji raznovrstno sadje in trta prav dobro obrodi. Tu je mnogo studentev, več prijaznih jezerov in tekoča voda tečeskih zemljišč katero imam naprodaj, tudi so dve železniške proge skozi speljane. Mesto poleg katerega imam zemljo naprodaj vam nudi tudi vse ugodnosti ki jih dokler potrebujejte, kajti razven mnogih privatnih poslopij in stavb je tam železniška postaja dveh različnih železnic, na kateri se križa dnevno 6 osebnih vlakov in ima dobro zvezo z sosednjimi večjimi mestci in trgi kamor se tudi vsaki čas in prav lehko vse pridelke prodaja. Dalje so dve cerkve ljudska in višja šola, več hotelov in vecjih trgovin, mlekmarna, žaga livery, banka, mirovno sodišče in mnogo drugih industrijskih podjetij ki vam nudijo vse ugodnosti kakor jih le malokrat drugod dobiti zamore. Ako toranj želite imeti kar dobre in rodovitne zemlje v lepem, prijaznem in zdravem krajenu poleg evetovčega mesta kjer Vam je uspeh in bodočnost zasigurana in kjer se Vam po zimi nudi delo in posranski zaslužek, ko ni ravno posebega dela na farmi Vam priporočam, da pridete in se o vsem na lastne oči prepricate, ker vem, da boste tako zadovoljni kot vsi oni, ki so si ta resnica dober in prijazen kraj ogledali in tudi zemljo kupili. Kupecem se vožnja povrne, oziroma v dobrem pripiši. Zemlja je vse v enem kosu skupaj, tako da boste dobili vsakdo rojaka za soseda. Kdor prej pride, ta ima več na izberi in prednost lepši kraj si izbrati. Ako pride v Chicago, poklicite me na telefon štev. 1800 Franklin da pridem na postajo po Vas. Ako pa želite natančnejega pojasnila pridite ali pišite na

A. MANTEL,
133 W. Washington St., Room 519
Chicago, Ill.

In goske vse tam sred' vode,
Se s presto Žaneta goste.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

KRABNIK

Družbenik: IVAN GOURZ, 1075 Ferry Way or Box 77, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOVIC, Webster, Minn., Box 104.
Glavni tajnik: GEO. L. BRODIECH, Ely, Minn., Box 424.
Poselniki tajnik: MIHAEL MRAVINČEK, Omaha, Neb., 1004 St. St. 100.
Magazinik: IVAN GOUREZ, Ely, Minn., Box 104.
Začasniki: Alois Vranc, Lovan, Oklo 100, E. 28th St.

VRBOVNI ZDRAVNIKI

DR. MARSH B. EYING, Edsel, Minn., 104 No. 10th St.
ZADORNIKI

DR. LOJAS KOPFELIC, Salina, Cola., Box 520
MIHAEL KLOUCHAR, Council, Mich., 118 — 1st St.
VETVER SPURNAR, Kansas City, Kan., 111 No. 4th St.

POROTNIKI

IVAN KERHNERIK, Warden, Pa., Box 198.
FRANK GOUREZ, Chisholm, Minn., Box 112.
MIHAEL KOCHENAR, Peoria, Cola., 1212 Main St.
Vetvor spurnar na glavnem mjestu, vse delavnice poteka na glavnem blagajniku Jednoti.

Edinstveni blagajnik: IVAN NARODA.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Arestantje v strugi Ljubljani. "Zarja" piše: Dne 7. aprila je začelo delati v Ljubljani med Čevljarskim mostom in Tonhalle 36 prisiljenec iz deželne prisilne delavnice. Če delajo prisiljeni, potem za delavee ni dela, in če tlačijo prisiljenec itak revne meze, potem delaveci ne morejo shajati z zaslžkom. Tako se v Ljubljani umstno povečuje nezaposlenost, ki je vsled splošne krize že tako velika. Prisiljeni pa niso le konkurenca delavstvu, marveč tudi vsem obrtniškim in drugim stanovom v Ljubljani in v ljubljanski okolici, zakaj zaslužek, ki ga prisiljenec oddeže, ostane deloma v žepih podjetnikov, deloma pa v blagajni deželne prisilne delavnice. Podjetniške firme rade jemlje v delo prisiljence, ker so ceni delave. Prej so plačevali prisiljence po 1 K 50 v, sedaj je sicer klekljališčo, odbor zvišal prisiljeniško mezzo na 2 K 20 v za moža, vendar pa to plačilo ni v nobenem razmerju z napornim delom in s priganjanjem, ki so mu izpostavljeni prisiljeni, ki jih skanirajo še tudi drugače pri delu, da bi zbadali mater naprej. Tej je nazadnje minula potrežljivost. Zagrabila je palico in ga zapodila. Sin je pač žebež parakov, potem pa se je postavil materi po robu, začel nabirati po tleh kamnen in ga lučati proti materi. Res je z enim kamnom zadel mater na desno ramo in jo ranil. To pa ni samo po božjih, ampak tudi po človeških postavah prepovedano. Mati je sina naznanila orožnikom, ti pa so odstopili ovadno okrajni sodniji, kjer čaka sina zasluzena kazna za materi prizadeto poškodbo, ki je sicer prav neznatna in lahka.

Iz jeze je začgal gozd. Pri Novaku v Hrastju pri St. Jernejnu služi za hlapca komaj 18letni Janez Palčar, doma iz Polhovice. Kakor je Palčar še mlad, maščevanje in jeza, ti dve strasti mu nista nepoznati. Kuhal je že dalj časa jezo na posestnika Antona Pirkoviča v Cerovem logu. Cvetni tečes ga je postal njegov gospodar trebit domać travnik, ki meji na Pirkovičev gozd. Ko je Palčar pograbil in potreblil travnik, je bilo treba nagrabljeno navlako sezgati. Tedaj se je spomnil že stare jeze na Pirkoviču. S tem početjem podpira klerikalna stranka, sam dr. Susteršič, takozvana krščansko-socialna stranka, robantila proti arrestantsku delu, a danes, glej jih postenjake, posiljajo prisiljence sami na delo, ki je v smislu pogodbne odločene delavstvu zunaj je. S tem početjem podpira klerikalna stranka le profitarstvo podjetnikov, škoduje pa delavstvu in domačemu ljubljanskemu in okoliškemu prebivalstvu sploh. Podjetnik pridobi najmanj 80. v od vsakega delave, ker plača le 2 K 20 v prisiljenecu, če bi plačal drugemu delave le 3 K na dan, vrhu tega pa izgine ta denar ves v velike malne velepodjetnikov in za ubogega trpinja delave ne cestane niti in če že dobi ta ali ono delo, pa mora delati za umazano plačo.

PRIMORSKO.

Star grešnik. Dne 2. aprila je sedel v Gorici na porotni klopi 82letni Valentin Jazbec iz Svetege Tilha pri Komnu. Ta starata pokora jih je nakuhala v svojem življenju vse polno in vsakovrstno. Kaznovan je bil Jazbec že v Kopru, v Trstu, v Ljubljani, v Ajdovščini in v Komnu. Dne 2. aprila ga je tožilo državno pravništvo zopet zaradi tativne. Načrpal je namreč Ivana Dopljakarja, posestnika, krčmarja in mesarja v Dornbergu za 1000 krov, katere je izvabil od njega, ker mu je obljubil, da bode zanj kupoval klavno živino. Pod pretezo, da bode nosil denar visoke obresti, je izvabil Franu Mozetiču v Brijih 800 K, pod enako pretezo da dobil od Josipa Vovka iz Brijih 300 K, nakar je izginal. V Trstu pa je izmaknil vinškemu trgovcu Matevžu Savronu iz Topoloveca, katerega je izvabil, da sta šla v neko ljudsko prenočišče skupaj spat, 1400 K. Starigrešnik, ki je pred preiskovalnim sodnikom, ko je bil večkrat zaslišan, vsakikrat drugače govoril, je hotel 2. aprila, kakor je rekel, vse po pravici povedati; in zato je na dolgo in široko pripovedoval, da je od goremenovanih res dobil denar, pa ne toliko, kolikor oni pravijo, marveč manj, in sicer da pojde z njim v Videm ter dobi tam od nekega gospoda za pravi denar veliko

več ponarejenega denarja, katerga bi jim potem prinesel. Dostavil pa je, da ni bil nikdar pri kakem takem gospodu in da ni tudi nikdar misil kaj takega storiti, ampak da je na ta način let hotel priti do denarja, s katerim bi si psi svoji kupceji pomagali, katerega pa ne bi bilo treba vrneti, kadar bi oni hoteli, ampak le tedaj, kadar bi on hotel; kajti vsi štirje bi se bali tožiti ga, ker bi morali biti kaznovani tudi oni, ker so mu v označenem namen dali denar. A porotniki niso hoteli verjeti ti Jazbecu "pravčeni in resnični" "storiji", marveč so verjeli oprharjenim pričam. Na podlagi njih pravoreka je prisodil sodni dvor Jazbecu tri leta težke ječe, poostrene z enim postom vsak mesec. Jazbec je bil aretiran v Solkanu dne 25. januarja t. l. Dan poprej je na solkanskem poštnem trudu vložil v poštno bramlinec 1400 K. Drugih 400 K je imel shranjenih pri neki Mariji Kaneler v Solkanu. Oslepjen in ukraden denar znaša 3500 K. Opearheni si pa morejo razdeliti le 1800 K.

Stavka transportnih delavcev v Gružu

V Gružu v Dalmaciji je izbruhnila stavka transportnih delavev. Stavko je izvala tvrdka Eisler in Ortlich, ki noče priznati organizacije. Stražka vsega vključno do 500 delavev, disciplina in solidarnost med stavkujočimi delavstvom sta vzorni, politična oblast pa besni. Voditelji stavke so bili aretirani, vsi vplivni so drugi so dobili odlok, da so izgnani iz vseh del, zastopani v dunajskem državnem zboru. Dunajski socialisti je preveden dohod v Grnž. Žandarmija je zaprečila prostore "Delavskega doma". Vsled teh neskončnosti se je delavstva lotila silna razburjenost. Od strokovne centralne v Dunaju je prišel odpisane, da si odblizu ogleda nezadisano početje dalmatinske politične oblasti.

Anarhist napadel anarhist. V Trstu v kavarni "Edison" je sedel Renato Siglich, star 32 let, znani anarhist. To je bilo 6. apr. dopoldne. K njemu je prisodel, prišedl v kavarno, neki nad 30 let star človek, nekaj mu je govoril in kar na mah potem z nogen ranil Siglicha v ramo in vrat. Siglichu so prenesli v bolnišnico. Izpovedati noče nič, ker kot anarhist ne priznava oblasti. Napadalec je izginil brez sledu.

Steklina. V Trstu je popadel stekel pes tri osebe ene družine, in sicer na cesti Stadion, na Guardelti pa je popadal steklina skali. Trije otroci. Pri obeh živilih so konstatirali steklino. Po padene osebe so odposlali v Partneurjev zavod na Dunaju.

Traška pčota. Josip Marčan, mesar na Reki, se je oženil pred 5 leti. Kmalu po ženitvi se je presebil iz Reke v vasi Hosti Pehlin blizu avstrijske meje. Toda tu ni bil srčen, obrt mu je šla slabo. Mož je trdil, da je temu kriva žena, ki mu je baje kradla denar, on pa je začel vsled tega popativati. Obenem se je začel v družini prepričati, da je sledil pretep. Žena je dala moža, ki je postal hud pijač, dvakrat interimirati v reško bolnišnico in mu zagrozila, da ga bo spravila v norišnico v Stenjevac. To in pa da sta se naselila v Pehlin tudi njegov nast in tašča, je prepričil Marčanu hiši še bolj poostro. Bilo je dne 2. avgusta 1912, ko sta se hotela po ostrem spopadu med Marčanom, njegovo ženo in taščom tist in tašča preseliti. Marčan s tem ni bil zadovoljen, najbolj pa mu je ugovarjala žena. Mož je pograbil ženo, vlekel jo v mesnico, kjer ji je baje hotel odrezati glavo. Toda ta namera se mu ni posrečila, žena se mu je izvila iz rok, dobila je pri tem težko ranovo levi bok. Umrla je vselej te rane čez 4 dni. Marčan se zagovarja s silno razburjenostjo in popolno zmelenostjo misli in navaja, kot olajševalno tudi silno nesrečno življenje, ki ga je imel poleg svoje soprove, ki mu ni samo kralila denar, marveč mu je bila tudij nezvesta in je z vsemi silami delala na to, da bi spravila mož v norišnico. Sodišče je stavilo portnikom 1 glavno, 2 eventualni in 6 dodatnih vprašanj. Glasom izreka porotnikov je bil obtoženi Marčan oproščen.

Stara lisica, spelje lahko še takoj, da previdno lepo v led.

Trgovec z zlatnino
M. POGORELC
29 E. Madison St. — Room 1112
Chicago, Ill.

Opomba: Pazite na oglas v so botnih številkah.

Iščem svojega prijatelja JOSIPA KREHELA s katerim sveta bila pred tremi leti skupaj v Tacoma, Wash. Prosim enejejo rojake, če kdo ve za njegov način, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Vincent Stovnja Box 116, Greenland, Mich. (22-25-4)

ROJAKI, POZOR!

Vsem rojakom našega slovenskega naroda poznamenjam, da jaz, ki vedno potujem po zapadu, nisem bil nikjer bojše postrežen, kakor pri:

LOUIS GERBITZ,
"Europe Saloon"
(23-4-1-5) v Kemmerer, Wyo.

= Cenik knjig, =

katera se dobavljajo

Slovenic Publishing Company
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

MOLITVENIKI:

DUSNA PASA, vezana	Na divjem zapadu
z zlatim obrazem	Na Indijski otokih
POT K BOGU, elegantno v žagrin	Najboljši
vezana	Na Jutrovem
RAVSKI GLASOVI	Na preliri
Sv. ULKA, elegantno vezana	Naseljenici
s zapono	Naseljnikov hči
SKRIBI ZA DUSO, elegantno vezana	Navodilo za splošanje raznih pisem
s zapono	Nedolžnosti preganjanja in povabljanja
VRTEC NEBEŠKI v platno vezano	Postopek za izdajanje
VODITELJ V SRECNO VECNOST	Nikolaj Zrinski
v platno vezano	Oče nas

POUČNE KNJIGE:

Alpečnik slovenski	Odtek Amerike
Alpečnik nemški	O jetiki
Annon nemški anglicki tolmač	Parisični zlatar
Evangelij vezan	Pasjedlavci
Dobroti zdravilni, vezan	Pavilna
Domaci zdravilni, vezan	Petroški, znani N. T. detektiv
Nemščina brez učitelja	Pod turškim jarrom
Grundris der slovenischen Sprache	Pot spiskov
vezano	Potapovanje v Liliput
Angleščina brez učitelja	Poštežni Mohikanec
Malo pesmarica	Požigalec
Angl. slov. in slov. angli. slovar	Pred nevito
Prva nemška vadnica	Prihajajoč
Katolički slovnik	Pregovor, prilike, reki
Narodna enciklopedija	Priča o tem
Slov. slov. nemški (Janežič - Bartel) nova izdaja	Princ Evgen Savojski
Zirovnik, narodne pesmi, vezano	Prist božji
Baron Kuharček	Puncika
Novi domovinski zakon	Repostev
Odvetniška tarifa	Revolucija na Portugalskem
Poldjetelstvo	Ribičev sin
Pesmarica, nagrobnice	Hildegard Rinaldin
Katekizem malii	Rohoznik
Poučni zoročenec	Rohozni Polaneški, resnična povest
Novi slovensko-nemški slovar	Roparsko življenje
Slovenščinov-nemško-slovenski slovar	Rusko-japonska vojska 5 zvez.
Slovenščinov-nemško-slovenski slovar	Sanje v podobah
Slovenščinov-angličanski slovar	Skozi Širno Indijo
Slovenščinov-habavški slovar	Slovenski Šaljivec
Slovenščinov-habavški pismen	Stanley v Afriki
Umetnost in znanost	Stezorodec
Umetnost in znanost	Svetfa Notburga
Cvetko	Svetfa Genovefa
Trima už in tritejja	Sredclovec
Zbirka domačih zdravil	Sanjska knjiga velika
Zbirka ljubljanski pismen	Salijivi Jaka
Popolni nauk o celarstvu	Stolnica na morje
Slovenščina pesmarica, I. in II. zvez-	Stolnica na Sodliskem gradu, 100 zv.
zka	Sopela legla pravilic
Umetnost in znanost	Strastna osvetna
Umetnost in znanost	Strašno makovanje
Umetnost in znanost	Slovenske legende
Umetnost in znanost	Strelce
Umetnost in znanost	Strahovaci dveh krov
Umetnost in znanost	Sanje v podobah
Umetnost in znanost	Tegethof
Umetnost in znanost	Turki pred Dunajem
Umetnost in znanost	Tihelj in Filemon
Umetnost in znanost	Trebušnik na slov. jugu
Umetnost in znanost	Trijce rodovi
Umetnost in znanost	Uporniki
Umetnost in znanost	Vojna leta 2000
Umetnost in znanost	Vojšček na Turšlem
Umetnost in znanost	V snegu suma
Umetnost in znanost	V speskem zakotju
Umetnost in znanost	Vrtomirov prestan
Umetnost in znanost	Vosčinski listi
Umetnost in znanost	Veliki trovec
Umetnost in znanost	V sreči globini
Umetnost in znanost	Zaroka o polnem
Umetnost in znanost	Zalost in veselje
Umetnost in znanost	Zadni grof celjski
Umetnost in znanost	Za kruhom
Umetnost in znanost	Za kruto
Umetnost in znanost	Za kruto grube
Umetnost in znanost	Za kruto grude
Umetnost in znanost	Zivljene trajejo pot
Umetnost in znanost	Zivljeneja Simona Gregorčiča
Umetnost in znanost	Zognjem in medem
Umetnost in znanost	

MADEŽ.

ROMAN.

Spisal F. Jacobsen. — Za "Glas Naroda" poslovenil J. T.

Wolff je zmajal z rameni. "Ne moremo mu braniti, dokler se ničesar ne zgodi. Slabo je slabo."

"Slabo, res. Srnak bi ne hotel biti."

Sodnik ga je pomembljivo pogledal. "Odkar smo našli dvocevko, se ni ničesar novega dogodilo, kaj ne?"

"Ničesar, gospod sodnik."

"Pazite, Kunze! Vedno odprte oči in ušesa!"

Karl Hecker se je odpravil v gore. Zdajpazdaj je malo postal in močno nagnil steklenico.

"Za čevljarja mora tudi nekaj ostati. Krasna noč bo danes."

Postal je sentimental.

"Tri leta po nedolžnemu — hudič naj vzame. Prokleti, če bi jaz moral sedeti za vse svoje grehe, bi mi primanjkovalo let. Tako, ta je zadnjji!"

S temo vred je prišel precej okajen do Riemannovega doma. V delavnici je gorela luč. Ko se je prepričal, da je čevljar sam, je udaril s pestjo po vratih in zakrulil razposajeno pesem.

Ko je čevljar spoznal svojega starega prijatelja, se je postavil široko pred vhod.

"Zakaj ne greš rajše za eno hišo naprej, Karol?"

"No!"

"Ali ne veš, kaj sem ti rekel, ko sva se vzadnjie videla?"

"Jaz imam samo takrat dober spomin, če je potreba spraviti tovariša na svobodo."

Beseda je dosegla zaželen uspeh, in Riemann ga je spustil v izbo.

"Kaj hočeš pravzaprav tukaj?"

"Prenočil bi rad; saj imam prostor!"

"Da, ker ni Anamarije. Ni bilo dosti za dva."

"Bo pa to dosti."

Hecker je postavil steklenico na mizo.

"Zame in zate", je nadaljeval. "Človek, v hišo ti pride star prijatelj, kateremu se imaš zahvaliti za prostost, prinesi s seboj mero žganje pijače, ti ga pa gledeš kot da bi bil sam satan. Saj vendar nisi postal menih!"

"Ne, pošten človek sem postal."

Hecker se je zmrzl obraz. "To je proklet skliska pot! Ti bi videl kako se kremži gospod ravnatelj, če govorí o tebi! Grudenčanje te gotovo niso s častjo sprejeli — proklet ljudstvo!"

"Le čakaj, da pravega dobim. Vsi me bodo še prosili za odpuštanje, ker so mi rekli, da sem morilec."

Hecker je položil svoje koščene roke na mizo in skrivnostno odgovoril: "Boljše je, Jakob, da ti ne dobiš pravega."

"Zakaj?"

"Ker bi ga ubil, in posledice so ti znane."

Riemann je poželjivo ogledoval steklenico in slednje naredil par dolgih pozirkov.

"Misliš, Karol? Preveč sem prestal v ječi; ne, ne, ni mogoče. Takrat ko so me prijeli, sem imel dobro vest."

Hecker je stresel z glavo. "Na dobro vest še pljunem ne. Če sem res krv, se ne pritožujem, če bi me pa kdo po nedolžnem spravil v ječo, bi mu na mestu zavil vrat. Da, zadavil bi ga! Kaj ga še nimaš, kaj že ne veš kdo je?"

Čevljar je pogledal naokoli. Sama sta bila, na steni je tikta kala ura. Riemann je skrivnostno zašepetal: "Na sledu sem mu!"

"Kaj vrarga?"

Stisnila sta glave skupaj in govorila bolj, z očmi kakor z besedami.

Hecker je udaril po mizi. "Jakob, Jakob, stvar stoji na prokleti slabili nogah! Toraj dvocevko so našli, kakršne ne premočimo Grudenčanje in stara Waltherica ga je videla v gozdu? Lepo, mogoče lahko naredimo iz njega divjega loveca. Ali je pa on mogoče ustrelil gozdarja? Vidis, to je težava! Tisto malo krive prisegi misliš? Kaj pa je kriva prisega?"

"Vest ga peče; po noči leta okoli, sin ga je zapustil —"

"Mogoče je res. Potuhnen pes je bil vedno, nisem si pa mislil, da je zvit. To moramo malo natančnejše prebrskati."

"Zaj ne!"

"Ali mogoče jaz?"

Čevljar je udaril s pestjo po mizi. "Kdor ga hoče vjeti, mora biti noč in dan ob njem. Mučiti ga mora z najstrasnejšimi vprašanji, namigovati mu mora toliko časa, da mu od strahu stopijo lasje pokonev, dokler ne izpove svoje skrivnosti. Hudičev človek mora biti, naprimer tak kakor si ti!"

"Ali naj grem k njemu in se mu ponudim za sina?" je vprašal Hecker zaničljivo.

"Še ena pot je. 1. maja mu je odšel hlapec, a drugega nikakor ne more dobiti. Mlin bi prodal, a ne dobi kupca. Mučiti se mora sam. Idi k njemu in vzel te bo!"

"Mene? Iz pekla sicer ne prihajam, prihajam pa iz ječe in to je skoraj vseeno."

"Ravno tebe bode vzel, ker si lump. Stokrat rajši kot koga drugega. Če te pogleda, mu že vsaj ni potreba zarudeti."

Te besede nikakor niso bile nečne, no pa Hecker je imel precej trdo kožo. Segel je po steklenici in jo izpraznil.

Pripravljalata se s k počitku. Kaznjene je mislil, da mu bo čevljar odkažal posteljo, pa se je motil. Za pečo mu je nastlal slame, češ, da je zanj tudi slama več kot predobra.

Luč je ugasnila — oba sta se vlegla. Dolgo sta se premetovala vsak po svojem ležišču, nazadnje je pa Hecker zaklical:

"Jakob!"

"Kaj je?"

"Kako je pa drugače v mlinu?"

"Kaj misliš?"

"Nič. Že od nekdaj sovražim velike pse in strelno orožje. Razen tega sem tudi hud nasprotnik žensk, ki vtaknejo v vsako stvar svoj nos."

"Psa ima in namesto stare oskrnice mladega dekleta. O oraju ne vem ničesar. To ti mora biti vseeno, če bo mlinarjev pomemčnik."

"Prav imam, saj sem samo tako mislil. Lahko noč!"

Kmalu za tem se je oglasil Riemann:

"Karol!"

"Kaj je?"

"Ali nameravaš mlinarja ubiti?"

"Nikakor ne, samo zasliti ga hočem. Ubiješ ga lahko ti, če hočeš!"

Več nista govorila.

Drugo jutro se je odpravil Hecker proti mlinu. S čevljarem sta sklenili molčati, da sta prenočevala skupaj.

Hecker navsezadnje ni naredil nikakega slabega utisa. V ječi so jih ostrigli in obrišli, a ravnatelj je bil, kakor že rečeno, do gotove moje dober človek. Nekaj tednov pred odhodom jim je puštil rasti lase in brke. "Saj so takooalitako dovolj zaznamovani", je imel navado reči.

Ko se je drugi dan približal mlinu, mu je planil nasproti velik ovčarski pes. V istem trenutku se je odprlo okno in mlinar je jezno zaklical: "Nazaj, Tirš!"

SLOVENSKO ZAVETIŠČE.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: Frank Baker, 62 Cortland St., New York, N. Y.
Podpredsednik: Paul Schneller, Calumet, Mich.
Tajnik: Frank Krue, 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
Blagajnik: Geo. L. Broich, Ely, Minn.

DIREKTORIJ:

Direktorij obstoji in jednega zas opnika od vseh Slovenskih podpornih organizacij, od vseh Slovenskih listov in od vseh samostojnih društev.

Za znamke, knjižnice in vse druge se obrnite na tajnik: Frank Krue, 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Tudi vse denarne pošiljave posiljajte na ta naslov.

Narod ki ne skrbi za svoje reke, nima prostora med civilizovanimi narodi. Slovenci ki ne podpira narodnih zavodov, ni vreden sin svojega naroda.

Spominjajte se ob vseh prilikah Slovenskega Zavetišča.

Kmalu nato je stopil skozi vrata na prost. Hecker ga je spoštljivo pozdravil in hvalil vestnega varuha. Jahn se je zasmjal. "Če mene ni zraven, vsakega na kose raztraga! Kaj hočete?"

Karolu se je zdel mož zelo spremenjen: suh, sivolas, kalnih oči. A kratkovenik nikakor ni bil, ker ga je takoj spoznal.

Povedal mu je svoje pravo ime — nesmiselno bi namreč bilo, če bi se hotel vtipotapiti z drugim.

Mlinar je za trenutek pomislil. "Tako — a Vi ste? Najbrže prihajat — hm —"

"Iz zapora, gospod Jahn. Saj je prav, da so me zaprli, ker sem bil krv. No, sedaj hočem postati pošten človek."

"Tako — poštenjak hočete postati?"

"To je lahko ali težko, kakor pač pride. Če mi zaprejo vrata pred nosom, seveda moram zopet začeti krastti. Malo dobre volje, pa bo. Jaz jo imam, gospod Jahn, in ljudje pravijo, da jo imate tudi Vi."

(Dalje prihodnjite)

Imenik

sedaj naznanih delegatov S. D. P. Z za prihodnjo konvencijo:

Društvo štev. 1 Jakob Brencič, Conemaugh, Pa.

Društvo štev. 2 Mihail Cene, Johnstown, Pa.

Društvo štev. 3 Frane Pavlovič, Conemaugh, Pa.

Društvo štev. 4 Anton Gerbee, box 35, Lloydell, Pa.

Društvo štev. 5 Pooblastilo: glavnemu odborniku V. Sitter-ju.

Društvo štev. 6 Stefan Zabrie, Garrett, box 48, Pa.

Društvo štev. 7 Frane Zurman, Claridge, Pa.

Društvo štev. 8 Pooblastilo: glavnemu odborniku Mihail Krive-u.

Društvo štev. 9 Martin Klinar, 812 Chestnut St., Johnstown, Pa.

Društvo štev. 10 Ivan Blazine, box 88, Newcomer, Pa.

Društvo štev. 11 Alojzij Sterle, Dunlo, Pa.

Društvo štev. 12 Lovrene Šajna, box 105, Heilwood, Pa.

Društvo štev. 13 Anton Verhovšek, box 141, Hostetter, Pa.

Društvo štev. 14 Anton Kočbar, box 7, Edenborn, Pa.

Društvo štev. 15 Ivan Krašovec, box 433, Buxton, Iowa.

Društvo štev. 16 Frane Župančič, Carona, box 35, Kans.

Društvo štev. 17 Ivan Gorski, West Mineral, Kans.

Društvo štev. 18 Alojzij Gregorich, 2010 Market St., Peru, Ill.

Društvo štev. 19 Ladislav Benedikt, box 11 in Josip Gore, box 294, Thomas, W. Va.

Društvo štev. 20 Valentin Jugovič, Rock Springs, Wyo.

Društvo štev. 21 Ivan Prostor, Export, box 120, Pa.

Društvo štev. 22 Frane Roman, Diamondville, Wyo.

Društvo štev. 23 Pooblastilo: glavnemu odborniku V. Sitter-ju.

Društvo štev. 24 Josip Bizjak, Meadow Lands, box 253, Pa.

Društvo štev. 25 Frank Kastelic, Yukon, Pa.

Društvo štev. 26 Frank Justin, 1708 E. 28th St., Lorain, Ohio.

Društvo štev. 27 Jakob Rupert, box 238, South Fork, Pa.

Društvo štev. 28 Frane Gunja, Bridgeport, box 722, Ohio.

Društvo štev. 29 Ivan Rebol, Glencoe, Ohio.

Društvo štev. 30 Josip Zorko, West Newton, box 91a, R. F. D. 3, Pa.

Društvo štev. 31 Josip Marinčič in August Strajner, Cleveland, O.

Društvo štev. 32 Josip Mencin, box 197, Oglesby, Ill.

Društvo štev. 33 Pooblastilo: delegatu društva štev. 38 Frane Gunja.

Društvo štev. 34 Gregor Hreščak, 407 Eight Ave., Johnstown, Pa.

Društvo štev. 35 Franc Gunja, 220½ Grove St., Milwaukee, Wis.

Društvo štev. 36 Josip Žuraj, New Alexandria, box 103, Pa.

Društvo štev. 37 Ivan